

Regeringens proposition

1976/77: 62

**om godkännande av överenskommelse mellan Sverige och Norge
om fiske;**

beslutad den 13 januari 1977.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ANDERS DAHLGREN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en överenskommelse mellan Sverige och Norge om fiske. Överenskommelsen garanterar ett fortsatt svenskt fiske i den norska ekonomiska zonen i Nordsjön. Hur stora fångster de svenska fiskarena får ta upp skall bestämmas efter särskilda överläggningar. Överenskommelsen gäller i första hand under tio år men förlängs automatiskt med sex år åt gången om den inte sägs upp av någondera parten.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1977-01-13

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Ahlmark, Romanus, Turesson, Gustavsson, Antonsson, Mogård, Olsson, Dahlgren, Åsling, Troedsson, Mundebo, Krönmark, Ullsten, Burenstam Linder, Wikström, Johansson, Friggebo

Föredragande: statsrådet Dahlgren

Proposition om godkännande av överenskommelse mellan Sverige och Norge om fiske

1 Inledning

Förenta nationernas (FN:s) generalförsamling beslöt i november 1973 att sammankalla en allmän havsrättskonferens, den tredje i organisationens historia. Konferensen har hittills hållit fem sessioner. Ytterligare en session avses äga rum i maj—juli 1977. Det har hittills inte varit möjligt för konferensen att nå enighet om en allmän havsrättskonvention. I slutet på konferensens fjärde session, som hölls under våren 1976, presenterades ett reviderat utkast till konventionstext. Enligt utkastet skall kuststaterna bl. a. ha exklusiv rätt till fisket i en ekonomisk zon om högst 200 nautiska mil från kusten. Möjligheterna för andra stater att utan avtal med kuststaten fiska i zonen är enligt utkastet mycket begränsade.

Under senare tid har en rad stater utvidgat sin fiskejurisdiktion utan att avvakta havsrättskonferensens slutresultat. Under hänvisning till hotet mot fiskbestånden flyttade Island ut sin fiskegräns till 200 nautiska mil den 15 oktober 1975. Med samma motivering har de europeiska gemenskapernas (EG:s) medlemsländer samt Kanada och Norge inrättat zoner om 200 nautiska mil fr. o. m. den 1 januari 1977. EG:s utvidgning av fiskejurisdiktionen avser bara Nordsjön och Nordatlanten. Även USA har beslutat inrätta en fiskezon om 200 nautiska mil längs sina kuster, och i Sovjetunionen har antagits en förordning som skapar förutsättningar för en motsvarande utvidgning av fiskejurisdiktionen.

Svenska fiskare har sedan mycket lång tid tillbaka bedrivit fiske i Nordsjön. De viktigaste arterna har varit och är sill, makrill, nordhavsräka, kolja, torsk och långa. På grund av den starkt minskade tillgången

på främst sill men även andra arter i Nordsjön är det svenska nordsjöfisket nu av väsentligt mindre omfattning än för exempelvis tio år sedan. Under senare år har fisket i viss utsträckning förskjutits till mer närliggande vatten som Skagerrak och Kattegatt. Detta hindrar emellertid inte att många fiskare fortfarande är mycket beroende av fisket i Nordsjön.

Rätten för svenska fiskare att bedriva fiske i Skagerrak och Kattegatt regleras genom tidigare överenskommelser. Fisket i Skagerrak och norra Kattegatt regleras genom 1966 års överenskommelse (SÖ 1967: 13) mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerrak och Kattegatt. Denna överenskommelse kan inte sägas upp förrän tidigast efter 35 år. Såvitt avser Kattegatt i övrigt gäller 1932 års överenskommelse (SÖ 1933: 13) mellan Sverige och Danmark angående fiskeriförhållandena i de till Sverige och Danmark gränsande farvattnen. Överenskommelsen har sex månaders uppsägningstid.

Regeringen har från Sveriges fiskares riksförbund och från Svenska västkustfiskarnas centralförbund fått ett flertal skrivelser i vilka förbunden påtalar de allvarliga olägenheter som en utvidgning av fiskegränserna i Nordsjön kan få för det svenska fisket. I skrivelserna framhålls att inrättandet av nationella ekonomiska zoner eller fiskezoner i Nordsjön skapar betydande risker för det svenska fisket i detta område. Utestängs svenska fiskare från Nordsjön får detta mycket svåra konsekvenser för det svenska västkustfisket. I skrivelserna påtalas också de sociala svårigheter som skulle uppstå i de fiskelägen på den svenska västkusten där fiskerinäringen spelar en dominerande roll. Skrivelserna utmynnar i en begäran att regeringen skall ta upp förhandlingar i avsikt att möjliggöra ett fortsatt svenskt fiske i Nordsjön.

Den norska regeringen beslöt den 17 december 1976 att fr. o. m. den 1 januari 1977 inrätta en ekonomisk zon om 200 nautiska mil kring hela det norska fastlandet. En ekonomisk zon innebär att kuststaten har rätt inte bara till fisket utan även till andra tillgångar i vattnet och på havsbotten. Enligt propositionen till stortinget i frågan har det blivit nödvändigt med en utvidgad norsk fiskejurisdiktion för att bevara fiskbestånden runt Norges kuster. En utvidgning har också blivit nödvändig för att skydda kustbefolkningens försörjningsunderlag. Inom ramen för existerande internationellt samarbete är det enligt propositionen inte möjligt att uppnå en fungerande beståndsvård eller att skydda kustbefolkningens legitima behov.

Den norska regeringen anser att det, mot bakgrund av statspraxis och det stöd som en klar majoritet av världens länder har gett principen om ekonomiska zoner om 200 nautiska mil, finns en klar politisk och folkrättslig grund för inrättandet av sådana zoner. Den grundläggande principen i den norska regeringens förslag är att Norge skall ha rätt att reglera den ekonomiska verksamheten i sin zon. Det innebär bl. a. att det

är norska myndigheter som skall bestämma fiskekvoter, fredningstider och andra regleringsåtgärder samt kontrollera att bestämmelserna efterlevs.

Mot bakgrund av den internationella utvecklingen på havsrättens område och Norges planer på att inrätta en ekonomisk zon upptogs överläggningar mellan Sverige och Norge i syfte att åstadkomma en reglering av de svenska fiskerättigheterna i den planerade norska ekonomiska zonen. Under tiden december 1975—november 1976 hölls fem överläggningar mellan länderna. En överenskommelse, undertecknades i Oslo den 9 december 1976.

2 Överenskommelsens innehåll

Överenskommelsens text på svenska och norska bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

I överenskommelsens inledning hänvisas till 1962 års nordiska samarbetsöverenskommelse och till tidigare överenskommelser på fiskets område, särskilt 1966 års överenskommelser om ömsesidig rätt till fiske i Skagerrak och Kattegatt. Vikt fästs vid bevarande av havets levande resurser och behovet av åtgärder för att skydda kustbefolkningens levnadsvillkor. De båda regeringarna anser att en utvidgning av fiskegränserna kan främja arbetet på att bevara de levande tillgångarna i havet och ett ändamålsenligt utnyttjande av dessa. Det konstateras att denna uppfattning avspeglas i folkrättens utveckling, i staternas praxis och i förhandlingarna rörande en havsrättskonvention. Regeringarna beaktar att det bedrivs ett för den svenska fiskarbefolkningen betydelsefullt fiske i de vatten som omfattas av den norska regeringens beslut att inrätta en ekonomisk zon den 1 januari 1977. I överenskommelsens inledning uttalas slutligen en önskan att undvika regionalpolitiska svårigheter på den svenska västkusten genom att hänsyn tas till de svenska västkustfiskarens intressen.

I *artikel 1* fastställs överenskommelsens geografiska tillämpningsområde. Svenska fiskare har rätt att fiska i den norska ekonomiska zonen väster om en rät linje genom Hanstholms fyr (på Jyllands nordvästkust) och Lindesnes fyr (på Norges sydkust). Norrut avgränsas området av latituden 62° nordlig bredd (på Norges västkust). I Skagerrak gäller som tidigare nämnts 1966 års överenskommelse, varför det inte har varit nödvändigt att i avtalet också inkludera den norska ekonomiska zonen i Skagerrak. Svenska fiskare har inte bedrivit något regelmässigt fiske i den norska ekonomiska zonen norr om 62° nordlig bredd. Denna latitud anses också utgöra Nordsjöns nordgräns. Liksom tidigare får svenska fiskare inte fiska innanför den norska 12-milsgränsen.

Artikel 2 preciserar de svenska rättigheterna och skyldigheterna.

Själva grundprincipen vid inrättandet av en ekonomisk zon är att kuststaten har rätt att reglera den ekonomiska verksamheten i sin zon. Svenska fiskefartyg som bedriver fiske i det aktuella området är därför tvungna att följa norska bestämmelser. Innan norska myndigheter fastställer kvoter eller andra bestämmelser som kommer att beröra svenskt fiske skall överläggningar hållas med svenska myndigheter. De norska myndigheterna skall vidare vid fastställandet av de svenska kvoterna och av andra bestämmelser för det svenska fisket beakta bl. a. omfattningen av och formerna för det svenska fisket i området.

I enlighet med bestämmelserna i *artikel 3* skall svenska myndigheter tillse att det svenska fisket i Skagerrak inte får en sådan omfattning att den norska regleringen i Nordsjön kringgås. Detta innebär bl. a. att svenska myndigheter skall förhindra att svenska fiskefartyg bedriver rovfiske i Skagerrak för att kringgå de begränsningar som kan komma att införas i den norska zonen i Nordsjön. Tillämpningen av denna artikel skall behandlas vid de periodiska överläggningar som är förutsatta i artikel 2.

Artikel 4 innebär att svenska regeringen skall utfärda de bestämmelser som är nödvändiga för att undvika överträdelser av överenskommelsen. Norska myndigheter ges vidare rätt att i överensstämmelse med folkrätten vidta åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av överenskommelsen.

I *artikel 5* behandlas de praktiska arrangemang som blir förknippade med det svenska fisket i den norska zonen. I samband med de överläggningar som avses i artikel 2 kommer den svenska fiskekvoten att bestämmas liksom också frågan om hur många båtar som får fiska och under vilken tidsperiod. Svenska myndigheter skall därefter meddela norska myndigheter namn och andra uppgifter på de svenska fartyg som medges rätt att fiska på norskt vatten. Bestämmelserna har kommit till för att möjliggöra en kontroll av det fiske som bedrivs inom området.

I *artikel 6* förbinder sig de båda regeringarna att i fiskefrågor samarbeta både direkt och genom berörda internationella organisationer.

I händelse av en väsentlig snedvridning av fiskeriförhållandena i Nordsjön kan Norge enligt *artikel 7* begränsa de svenska rättigheterna. Artikeln är avsedd att tillämpas om en helt oförutsedd och allvarlig situation för fisket skulle uppstå i Nordsjöområdet. Innan artikeln tillämpas skall överläggningar hållas med avsikt att begränsa skadeverkningarna för det svenska fisket och för att undvika en skadlig utveckling för bestånden i Skagerrak.

I *artikel 8* finns bestämmelser om ratifikation samt om att överenskommelsen i avvaktan på ratifikation träder i kraft den 1 januari 1977. Överenskommelsen gäller för en första period om tio år. Om den inte sägs upp minst tolv månader före periodens slut, förlängs den automatiskt i perioder om sex år åt gången.

3 Föredraganden

Havet och dess levande tillgångar har länge ansetts vara mänsklighetens gemensamma egendom. Fiskare från skilda länder har sålunda under lång tid fiskat sida vid sida på det fria havet. Bestånden har dock i flera fall reducerats i oroande omfattning. Detta gäller bl. a. i Nordsjön. Regionala fiskerikommissioner, i vilka Sverige medverkat, har sökt att motverka överbeskattningen av fiskbestånden. Arbetet inom dessa organ har dock inte varit speciellt framgångsrikt.

Under senare tid har kuststater i allt större utsträckning gjort anspråk på ensamrätt till de tillgångar som finns i havsområdet utanför deras kuster. Detta var en av anledningarna till att FN:s generalförsamling år 1973 sammankallade en allmän havsrättskonferens. Trots att havsrättskonferensen ännu inte har avslutats anser många kuststater att den folkrättsliga utvecklingen under senare år har medfört att staterna numera har rätt att inrätta fiskezoner eller ekonomiska zoner intill högst 200 nautiska mil från kusten. Island flyttade den 15 oktober 1975 ut sin fiskegräns till 200 nautiska mil. Norge har fr. o. m. den 1 januari 1977 inrättat en ekonomisk zon om 200 nautiska mil kring det norska fastlandet. EG-staterna har också från samma tidpunkt gemensamt utvidgat sina fiskegränser i Nordsjön och Nordatlanten till 200 nautiska mil. Även på många andra håll i världen har stater fattat beslut om inrättandet av zoner om 200 nautiska mil. Bland dessa stater kan nämnas Kanada, USA och Sovjetunionen.

På svensk sida har det tidigare ansetts att fisket utom i områdena närmast intill kusten i princip skall vara fritt för alla stater och att nödvändiga begränsningar med hänsyn till bestånden skall beslutas av regionala fiskerikommissioner. Det kan emellertid nu konstateras att många stater, bl. a. åtskilliga stater i vår närhet, har inrättat nationella fiskezoner eller ekonomiska zoner om 200 nautiska mil.

I många kommuner på den svenska västkusten spelar fiskerinäringen en mycket stor roll. De svårigheter som näringen under senare år brottats med har medfört sociala konsekvenser i många fiskelägen. Det ensidiga näringsliv som karakteriserar dessa orter har ytterligare accentuerat problemen. De beslutade fiskegränsutvidgningarna innebär att svenska fiskare riskerar att bli utestängda från sina traditionella fångstplatser i Nordsjön. Visserligen har det svenska fisket under senare år i viss utsträckning förskjutits till närliggande vattenområden som Skagerrak och Kattegatt, men fisket i Nordsjön spelar ändå en stor roll för svenska fiskare, särskilt för fiskare med större fartyg. Fiskets organisationer har också vid ett flertal tillfällen framhållit vikten av att bevara det svenska nordsjöfisket. Jag delar den bedömning som fiskarens egna organisationer har gjort och anser det vara ett angeläget svenskt intresse att säkerställa ett fortsatt svenskt fiske i Nordsjön. Förhandlingarna med

Norge har hela tiden tagit sikte på att säkra de fiskevatten som utgör förutsättningen för ett fungerande näringsliv i många kommuner på den svenska västkusten.

Överläggningarna ledde i december 1976 till en överenskommelse. Denna innebär att svenska fiskare skall ha rätt att fiska i den norska ekonomiska zonen i Nordsjön. Visserligen är det de norska myndigheterna som skall fastställa kvoter och andra föreskrifter för det svenska fisket, men innan sådana beslut fattas skall överläggningar hållas med Sverige. Eftersom det är svårt att bedöma fiskbeståndens utveckling för en längre period, är det troligt att dessa överläggningar om kvoter m. m. kommer att hållas årligen. I överenskommelsen är också inskrivet att omfattningen av och formerna för det svenska fisket i området skall beaktas av de norska myndigheterna vid fastställande av fångstkvantiteter och andra bestämmelser för det svenska fisket (artikel 2).

Överenskommelsen med Norge har alltså karaktär av en ramöverenskommelse som får sitt konkreta innehåll av de årliga överläggningarna. Självfallet kommer man från svensk sida att under dessa överläggningar sträva efter att tillförsäkra det svenska fisket bästa möjliga villkor. Även om Norge i avtalet inte har gjort några närmare utfästelser i detta avseende är det min övertygelse att man på norsk sida, bl. a. mot bakgrunden av den omfattande norska exporten till Sverige av fisk och fiskprodukter, kommer att ta all rimlig hänsyn till det svenska fiskets intressen.

Artikel 3 innebär att svenska myndigheter skall förhindra att det svenska fisket i Skagerrak får en sådan omfattning att regleringen av fisket i den norska zonen i Nordsjön kringgås. En överbeskattning av bestånden i Skagerrak gagnar inte någon, allra minst de svenska fiskarna som år 1975 hämtade ca 20 % av den totala svenska yrkesmässiga havsfiskefångsten i detta vattenområde. Enligt 1966 års överenskommelse skall också parterna genom ömsesidiga konsultationer söka fastställa så enhetliga regler som möjligt för fiskets utövning.

I artikel 4 har Sverige åtagit sig se till att svenska medborgare följer bestämmelserna i denna överenskommelse. Jag vill nämna att bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om fiskets vård och bedrivande bl. a. för svenskt havsfiske utanför den svenska fiskezonen redan finns i lagen (1950: 596) om rätt till fiske (ändrad senast 1975: 312).

Enligt artikel 5 skall norska myndigheter få vissa uppgifter i fråga om de svenska fartyg som medges rätt till fiske i enlighet med överenskommelsen. Bestämmelsen syftar till att möjliggöra kontroll av det svenska fisket. Det ankommer på fiskeristyrelsen att i samarbete med fiskets organisationer lämna de uppgifter som avses i artikeln.

Artikel 7 öppnar möjligheten för Norge att begränsa de svenska fiskerättigheterna för det fall att en väsentlig förändring av fiskeriförhållandena skulle uppstå i Nordsjön. Jag vill emellertid betona att detta kan

ske först efter överläggningar som bl. a. syftar till att begränsa skadeverkningarna för det svenska fisket.

Avtalet gäller i första hand under tio år och förlängs automatiskt med sex år i taget om det inte dessförinnan sägs upp av endera parten. Jag vill i detta sammanhang nämna att det vid förhandlingarna från båda sidor har betonats att överenskommelsen i fråga bör ses som en inledning till ett mera långsiktigt samarbete på fiskets område. Jag vill tillägga att Norge inte med något land har ingått ett fiskeavtal av detta slag, som har en längre giltighetstid än tio år.

Som jag tidigare framhållit har fisket på den svenska västkusten stor regionalpolitisk betydelse. Det nu träffade avtalet med Norge är ett led i ansträngningarna att bevara detta fiske. Avtalet utgör enligt min uppfattning en god grund för regleringen av det svenska fisket i den norska ekonomiska zonen i Nordsjön. Samtidigt vill jag erinra om att svenska fiskares rätt till fiske i Skagerrak och Kattegatt är tryggad genom tidigare överenskommelser. Det nu ingångna avtalet har därmed bidragit till att skapa de avtalsmässiga förutsättningarna för ett fortsatt svenskt fiske i de aktuella vattenområdena.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna överenskommelsen den 9 december 1976 mellan Sverige och Norge om fiske.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.

Överenskommelse mellan Sveriges regering och Norges regering om fiske

Regeringarna i Sverige och Norge, som hänvisar till den nordiska samarbetsöverenskommelsen den 23 mars 1962,

som beaktar tidigare fiskeöverenskommelser mellan de båda länderna, i synnerhet överenskommelsen den 19 december 1966 om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt,

som fäster vikt vid bevarandet av havets levande tillgångar och behovet av åtgärder för att skydda kustbefolkningens levnadsvillkor,

som anser att en utvidgning av kuststatens jurisdiktion kan främja arbetet på att bevara de levande tillgångarna i havet och ett ändamålsenligt utnyttjande av dessa tillgångar,

som konstaterar att denna uppfattning avspeglas i folkrättens utveckling, i staternas praxis och i de pågående mellanfolkliga förhandlingar som syftar till att skapa en världsomfattande havsrättskonvention,

som beaktar den norska regeringens beslut att inrätta en ekonomisk zon om 200 nautiska mil från och med den 1 januari 1977,

som beaktar att svenska fiskefartyg bedriver ett för den svenska fiskarbefolkningen betydelsefullt fiske i de vatten som kommer att omfattas av den norska ekonomiska zonen i Nordsjön,

som beaktar de båda ländernas intresse av fisket i Nordsjön och som önskar undvika att inrättandet av en norsk ekonomisk zon kommer att leda till regionalpolitiska svårigheter på den svenska västkusten och som önskar ta hänsyn till de svenska västkustfiskarnas intressen,

och som därför önskar avtala villkoren för de svenska fiskarnas fortsatta rätt till fiske i en norsk ekonomisk zon i Nordsjön, har enats om följande:

Artikel 1

Svenska fartyg skall ha rätt att bedriva fiske i den norska ekonomiska zonen i området söder om latituden 62° nordlig bredd

Avtale mellom Norges regering og Sveriges regering vedrørende fiskerier

Regeringene i Norge og Sverige, som viser til den nordiske samarbeidsavtale av 23. mars 1962,

som tar i betraktning tidligere fiskerivtaler mellom de to land, i særdeleshet Overenskomsten av 19. desember 1966 og gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegatt,

som legger vekt på bevaringen av havets levende ressurser og behovet for tiltak til beskyttelse av kystbefolkningens livsgrunnlag,

som anser at utvidelse av kyststatens jurisdiksjon kan fremme arbeidet med bevaring av de levende ressurser i havet og en rasjonell utnyttelse av disse ressurser,

som konstaterer at denne oppfatning reflekteres i den folkerettslige utvikling, statspraksis og de pågående mellomfolkkelige forhandlingar med sikte på en verdensomspennende konvensjon om havets folkerett,

som tar i betraktning den norske regjeringens beslutning om etablering av en økonomisk sone på 200 nautiske mil fra 1. januar 1977,

som tar i betraktning at svenske fiskefartøyer driver et for den svenske fiskebefolkning viktig fiske i de farvann som vil omfattes av den norske økonomiske sone i Nordsjøen,

som tar i betraktning de to lands interesser i fiskerienne i Nordsjøen og som ønsker å unngå at etablering av en norsk økonomisk sone skal føre til distriktpolitiske vanskeligheter på den svenske vestkyst, og som ønsker å ta hensyn til de svenske vestkystfiskeres interesser,

og som derfor ønsker å avtale vilkårene for svenske fiskeres fortsatte adgang til å fiske innen en norsk økonomisk sone i Nordsjøen,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Svenske fartøyer skal ha adgang til å drive fiske innen den norske økonomiske sone i et område sør for 62° nordlig bredde

och väster om en rät linje genom Hanstholms fyr och Lindesnes fyr intill ett avstånd av 12 nautiska mil från baslinjerna, i den omfattning och på de villkor som är fastställda i denna överenskommelse.

Artikel 2

Fiske, som i enlighet med denna överenskommelse bedrivs av svenska fartyg i den norska ekonomiska zonen, skall vara underkastat norska bestämmelser, däribland områdes-, redskaps-, frednings- och kvotbegränsningar, begränsningar i antalet fartyg och deras storlek, fångstuppgifter och fångstrappor samt enskildheter om fiskefartygs utrustning och drift.

Innan fiskekvoter fastställs för svenska fartyg eller andra föreskrifter utfärdas som särskilt kommer att beröra det svenska fisket, skall alla frågor av vikt dryftas mellan berörda svenska och norska myndigheter. Norska myndigheter skall vid fastställandet av dylika kvoter och vid utfärdandet av andra föreskrifter, som särskilt kommer att beröra det svenska fisket, beakta behovet av skydd för fiskbestånden och andra relevanta omständigheter, däribland omfattningen av och formerna för det svenska fisket i området.

Artikel 3

Svenska myndigheter skall tillse att det svenska fisket i det område som omfattas av överenskommelsen den 19 december 1966 mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt icke får en sådan omfattning att det innebär ett kringgående av den reglering som norska myndigheter har genomfört för fisket i den norska ekonomiska zonen i det område som anges i artikel 1 i denna överenskommelse. Tillämpningen av denna bestämmelse skall behandlas vid de överläggningar som avses i artikel 2.

Artikel 4

Den svenska regeringen skall tillse att svenska medborgare och fartyg iakttar bestämmelserna i denna överenskommelse och andra föreskrifter rörande fisket.

Den norska regeringen kan i den norska ekonomiska zonen i överensstämmelse med folkrätten vidtaga de åtgärder som kan vi-

og vest for en rett linje gjennom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr, inntil en avstand av 12 nautiske mil fra grunnlinjene, i det omfang og på de vilkår som er fastsatt i denne avtale.

Artikkel 2

Fiske som i henhold til denne avtale drives av svenske fartøyer innen den norske økonomiske sone, skal være underlagt norske forskrifter, herunder område-, redskaps-, frednings- og kvotebegrensninger, begrensninger i antall fartøyer og deres størrelse, fangstoppgever og -rapporter, og enkeltheter vedrørende fiskefartøyers utrustning og drift.

Forut for fastsettelsen av kvoter for svenske fartøyers fiske, eller utferdigelsen av andre forskrifter som særlig vil berøre det svenske fiske, skal alle spørsmål av viktighet drøftes mellom vedkommende svenske og norske myndigheter. Norske myndigheter vil ved fastsettelsen av slike kvoter, og ved utferdigelsen av andre forskrifter som særlig vil berøre det svenske fisket, ha for øye behovet for å beskytte fiskebestandene og andre relevante forhold, herunder omfanget av og formene for det svenske fiske i området.

Artikkel 3

Svenske myndigheter skal påse at det svenske fisket i det område som dekkes av Overenskomsten av 19. desember 1966 mellom Norge, Danmark og Sverige om gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegatt, ikke får et slikt omfang at det innebærer en omgåelse av den regulering som norske myndigheter har iverksatt for fisket i den norske økonomiske sone i det område som nevnes i artikkel 1 i nærværende avtale. Gjennomføringen av denne bestemmelse skal behandles under de drøftelser som er foreskrevet i artikkel 2.

Artikkel 4

Den svenske regjering skal påse at svenske borgere og fartøyer overholder bestemmelsene i denne avtale og andre forskrifter vedrørende fisket.

Den norske regjering kan i den norske økonomiske sone i samsvar med folkeretten treffe slike tiltak som måtte være nød-

sa sig nödvändiga för att säkerställa att svenska fartyg iakttar bestämmelserna i denna överenskommelse.

Artikel 5

Svenska myndigheter skall lämna norska myndigheter meddelande om namn, registreringsnummer och andra förhållanden av betydelse samt om befälhavarens namn rörande de svenska fartyg som i enlighet med denna överenskommelse ansöker om att få bedriva fiske i den norska ekonomiska zonen. Norska myndigheter skall utfärda de tillstånd som erfordras enligt norska bestämmelser för att tillåta svenskt fiske enligt denna överenskommelse.

Artikel 6

De båda regeringarna skall samarbeta direkt och genom berörda internationella organisationer för att säkerställa en tillfredsställande förvaltning och bevarande av de levande tillgångarna i havet.

De båda regeringarna skall samråda rörande tillämpningen av denna överenskommelse och utvecklingen av parternas samarbete enligt föregående stycke.

Artikel 7

I händelse av en väsentlig snedvridning av fiskeriförhållandena i Nordsjön skall den norska parten kunna begränsa den svenska partens rättigheter enligt denna överenskommelse. Innan åtgärder vidtages enligt denna artikel, skall parterna samråda i syfte att finna en lösning grundad på båda parterns intressen, däribland behovet av att undvika en skadlig utveckling av fisket i det område som omfattas av överenskommelsen den 19 december 1966 mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt eller att begränsa skadeverkningsarna för det svenska fisket till vad situationen kräver.

Artikel 8

Denna överenskommelse skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skall utväxlas i Stockholm så snart som möjligt. Överenskommelsen träder slutligt i kraft den dag ratifikationsinstrumenten utväxlas. Överens-

vendige for å sikre at svenske fartøyer overholder bestemmelsene i denne avtale.

Artikkel 5

Svenske myndigheter skal gi norske myndigheter meddelelse om navn, registreringsnummer og andre relevante data samt førerens navn for de svenske fartøyer som i samsvar med denne avtale søker om å drive fiske innen den norske økonomiske sone. Norske myndigheter skal utferdige de tillatelser som er påkrevet etter norske bestemmelser for å tillate svensk fiske etter denne avtale.

Artikkel 6

De to regjeringer skal samarbeide direkte og gjennom vedkommende internasjonale organisasjoner for å sikre en forsvarlig forvaltning og bevaring av de levende resurser i havet.

De to regjeringer skal samrå seg vedrørende gjennomføringen av denne avtale og utviklingen av samarbeidet mellom partene i henhold til foregående punkt.

Artikkel 7

I tilfelle av en vesentlig forvriddning av fiskeriforholdene i Nordsjøen, skal den norske part kunne begrense den svenske parts rettigheter etter denne avtale. Før det treffes tiltak etter denne artikkel, skal partene konsultere hverandre med sikte på å finne en løsning basert på begge parterns interesser, herunder behovet for å unngå en skadelig utvikling av fisket i det område som dekkes av Overenskomsten av 19. desember 1966 mellom Norge, Danmark og Sverige om gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegat, eller for å begrense skadevirkningene for det svenske fisket til det som situasjonen krever.

Artikkel 8

Denne avtale skal ratifiseres. Ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Stockholm så snart som mulig. Avtalen trer endelig i kraft den dag ratifikasjonsdokumentene utveksles. Den skal imidlertid iverk-

kommelsen skall provisoriskt träda i kraft den 1 januari 1977 men upphör helt att gälla om den icke slutligt har trätt i kraft den 31 maj 1977.

Denna överenskommelse skall gälla för en tidsperiod av tio år, räknat från ikraftträdandet. Om överenskommelsen icke uppsägs av någon av parterna minst tolv månader före utgången av denna period, skall den fortsätta att gälla för ytterligare tidsperioder om sex år, såvida den icke uppsägs minst tolv månader före utgången av någon sexårsperiod.

Som skedde i Oslo den 9 december 1976 i två exemplar på svenska och norska språken vilka texter har lika vitsord.

För Sveriges regering

Yngve Möller

settes 1. januar 1977, men bortfaller i sin helhet dersom den ikke har trådt endelig i kraft 31. mai 1977.

Denne avtale skal gjelde for et tidsrom av 10 år, regnet fra ikrafttredelsen. Dersom den ikke av en av partene er bragt til opphør ved oppsigelse minst 12 måneder før utløpet av dette tidsrom, skal avtalen fortsatt gjelde for ytterligare tidsrom av 6 år, med mindre oppsigelse blir gitt minst 12 måneder før utløpet av en seksårsperiode.

Utferdiget i Oslo, den 9. desember 1976 i to eksemplarer, på svensk og norsk, hvilke tekster har samme gyldighet.

For Norges regjering

Jens Evensen